20/02/2019

Γιατί μνημονεύουμε τα ονόματα

/ Γνώμες

Μερικοί ρωτούν γιατί μνημονεύουμε τα ονόματα των κεκοιμημένων και των ζώντων στις προσευχές που κάνουμε γι’ αυτούς. Ο Θεός σαν παντογνώστης που είναι, δεν ξέρει τα ονόματά τους και τις ανάγκες τους;

Όμως αυτοί που μιλούν και σκέπτονται έτσι, ξεχνούν ότι την προσευχή δεν την κάνομε για ενημέρωση του Θεού. Φυσικά ο Θεός δεν έχει ανάγκη τέτοιας ενημερώσεως. Άλλη είναι η σημασία αυτής της προσευχής.

Προσευχόμεθα υπέρ των ζώντων και των μεταστάντων και τους μνημονεύουμε με τα ονόματά τους, για να δείξουμε, ότι τους αγαπάμε με όλη μας την καρδιά. Γιατί δεν είμαστε απλώς συγγενείς ή φίλοι ή γνωστοί, αλλά «αλλήλων μέλη». Μέλη της Μιάς Εκκλησίας. Του Ενός Μυστικού Σώματος του Χριστού.

Υπάρχει τεράστια διαφορά ανάμεσα στη μηχανική και απαθή μνημόνευση των ονομάτων και στην ολοκάρδια προσευχή. Το ένα απέχει από τον άλλο, όσο ο ουρανός από τη γη.

Η προσευχή πρέπει να είναι ειλικρινής εκδήλωση αγάπης. Η αγάπη είναι η πρώτη και μεγάλη εντολή. Γι’ αυτό ο Θεός τη δέχεται. Και γι’ αυτό την περιμένει! Η αγάπη για τους ζώντες και κεκοιμημένους αδελφούς μας είναι χρέος.

Το πρώτο από όλα. Κάθε λέξη στην προσευχή, κάθε λέξη που πηγάζει από τα βάθη της καρδιάς, έχει πολλή δύναμη: «Πολύ ισχύει δέησις δικαίου ενεργουμένη», λέγει

η Αγία Γραφή.
Και αν έχει τόση μεγάλη σημασία η μνημόνευση των ονομάτων ζώντων και κεκοιμημένων σε οποιαδήποτε προσευχή, πόσο μεγαλύτερη σημασία και αξία έχει, όταν μνημονεύονται τα ονόματα στην ιερότερη προσευχή, στη Θεία Λειτουργία; Στη Θεία Λειτουργία ο ιερέας επισφραγίζει τη μνημόνευση των ονομάτων ζώντων και κεκοιμημένων με τα λόγια «Απόπλυνον, Κύριε, τα αμαρτήματα των ενθάδε μνημονευθέντων δούλων Σου τω αίματί Σου τω αγίω».

Αγίου Ιωάννου της Κροστάνδης – περιοδ. Ο Άγιος Λάζαρος, έκδ. Ι.Ν. Αγ. Λαζάρου